

“ΚΥΡΙΕ, Η ΕΝ ΠΟΛΛΑΙΣ ΑΜΑΡΤΙΑΙΣ...”

Τοῦ καθηγοῦ τοῦ κ. ΓΕΩΡΓ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸ δόνομα τῆς Κασσιανῆς εἶναι πασίγνωστον εἰς πᾶσαν ἡλικίαν καὶ εἰς πᾶσσον κατηγορίαν ἀνθρώπων ἀμορφώτων καὶ μορφωμένων ἀπὸ τὸ πολυυθρόληπτον τροπάριον τῆς «Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἀμάρτιαις περ πεօσσα γυνή...» τὸ δοποῖον μὲ δλας τὰς παραλλαγάς του, ἀποδίδει ἡ Βυζαντινὴ τῆς Ἐκκλησίας μουσική.

“Η Κασσιανή, μὴ εύμοιρήσασα νά γίνη βασιλεσσα τοῦ ἀκτινοβολοῦντος τὴν ἐποχὴν ἐκείνην θρόνου τοῦ Βυζαντίου, λόγῳ τῆς ἱδιοτροπίας”¹ αἱ ἱδιοτροπίας τοῦ βασιλέως Θεοφίλου, ἀκμάσαντος ἀπὸ τοῦ 829–842, ἀπευρθη ἀπὸ τὸν μάταιον τοῦτον κόσμον καὶ ἀφιερώθη δολοφύς ὡς εἰς τὸ τότε ἀκμάζοντα μοναχικόν βίον, παραδοθεῖσα ἔξ δολοκλήρου εἰς τὴν ποιησιν τῆς Ἐκκλησίας.

Κλησίας.
‘Η έκκλησιαστική της λογοτεχνία και ποίησις ἀποδεικνύουν τὰ ὑπέροχα φυσικά καὶ ψυχικά χαρίσματα· καὶ τὴν ἀκτίνην τοῦ ἀνεπιγυμένου πνεύματός της εἰς δλοὺς τοὺς ὅμνους της, δλῶς δμως ιδιαιτέρως εἰς τὸ πνευματῶδες τροπάσιον τῆς «Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις πειθαρίσα γυνὴ», τὸ δποίον

‘Η κυριαρχοῦσα Ιδέα εἰς τὸ πνευματῶδες τοῦτο τροπάριον, εἶναι τὸ ἀπροσμέτρητον πέλαγος τῆς θείας ἀγάπης, τὸ δποίον ὀλοκληρώθη εἰς τὴν θυσίαν τοῦ φρικτοῦ Γολγοθᾶ πρὸς σωτηρίαν τοῦ ἀμαρτίσαντος ἀνθρώπου: «Οὐ κλίνας τοὺς Οὐράνους τῇ ἀφάτῳ Σου κενώσει». Αἱ ἀλλεπάλληλαι αὐταὶ εἰκό-

περιπούσα γυνή, τὸ οποῖον μετὰ τόσης μελωδίας καὶ καταγένεως ψυχλεῖται ἀπόφε εἰς τὴν ἀκόλουθίαν τοῦ Νυμφίου.
Οὐδὲν πάντα οὔτος ἔχει τάξις αρίζας του εἰς τὸ ἕρδον Εὐαγγελίου τοῦ Σώματος τοῦ Λαοῦ.

Εύαγγελιστοῦ Λουκᾶ.
‘Η Ἀγάπησας δέ μαρτυρώῃ γυνή,
ἀναταβοῦσσι τὰξίν μυροφόρου,
ἀλείφει τὰ ὄχραντα πόδια τοῦ
‘Ιησοῦ μὲν μῆμα, κλαίουσα καὶ
θρηνοῦσα καὶ σπογγίζει αὐτὰ
μὲ τοὺς βαστρύχους τῆς κεφα-
λῆς της.’ Ο θεάνθωπος παρέ-

λῆς της. Ο Θεάνθρωπος παρέχει τὴν ἀφεσίν τῶν ἀμαρτιῶν τῆς πρὸς κατάπληξιν ὅλων τῶν συνδαιτικόν. Φαντασίαν τοῦ ἀριστοκρατικοῦ ἔκειγου δέπινον.
Ἐγειθέν πρώμακέν ἡ ἐμευσμένη ποιήτρια, συνθέτει τόν υπέροχον ὅμνον της, ὅλως ἐλεύθερως.
Ἡ πλουσία φιλολογική της
πατέων ἀνάλογη ἀπὸ τὰ μαζί

μόρφωσις ἐκλέγει ἀπὸ τὸ ἄθα νατὸν ὥρξιδογιον, τὸ Ἐλληνικὸν τὰς ῥαιστέρας τῶν λέξεων κα προβαίνει εἰς τὴν πλοκὴν κα τὴν σύνθεσιν τοῦ διαισισου ὅμονου τῆς δλῶς κατ' Ἰδίαν ἔμπνευσιν.

Προσδίδουν διώμας μεγίστην γοητείαν εἰς τὸν ὅμονον τούτον

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ μεγάλης οικαντιλίας καὶ διασαλπίζει τὰ Πάσιλια λό για διτὶ «ἐν Οὐρανοῖς ὑπάρχει τὸ πολίτευμα ήμῶν καὶ διτὶ τὴ μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν».

Εἰς τὴν σφαῖραν αὐτὴν τὴ ἔμπνευσιμένην, τὴν θελαν ταύτην πιπαγνωνίαν ἀγήκει καὶ ἡ λα

μυσταγωγίαν ἀνήκει καὶ η λα-
γοτεχνία καὶ ὑμνογραφία τῆς
πολυθρύλήτου καὶ ἀθανάτου ἐ-
τῷ ἑκκλησιαστικῷ στερεώμα-
κασσιανῆς.

Τὴν ἁμαρτίαν τῆς σαρκὸς καὶ
ἰδίως τὸ αἰσχός τῆς ἀκολασίας,
παρομοιάζει μὲ σκοτεινήν καὶ
ἀσέληνην νύκτα. Τὴν παντοδυ-
ναμίαν καὶ τὴν πανασφίαν τοῦ
Θεοῦ Λαωρῶς ἔξεικονίζει μὲ τὰς
νεφέλας, αἱ διόπται προέρχονται

8. 12. 1962 nov
mai prima

20^{ος} ΑΙΩΝ

Μὴ χάσετε τὴν μοναδικὴν εὐκαιρίαν ποὺ σᾶς προσφέρομεν. Λόγω τῶν ἔορτῶν τοῦ Πάσχα δὰ διαδεσωμεν μονον

MONON 40 KOYZINAI EMEINAN ADIAΘETOI

Kai μὲ τὶς καταπληκτικὲς εύκολίες πληρωμῆς τῶν

Οι 100 νέοι τυχεροί πελάται μας δὰ λαμβάνουν πος τῆς ΠΕΤΡΟΓΚΑΖ 'Άδαν. Παπαπαναγιώτου.

Ιον Δῶρον. Μία φιάλη κρασιοῦ, μιὰ καράφα νεροῦ, ἔνα τραπεζομάνδηλο νάϋλον, μιὰ ψηστιέρα, μιὰ ἀλατιέρα, ἔνα λεμονοστύφτι, ἔνα δοχεῖο ζαχάρεως, ἔνα δοχεῖο καφφέ, ἔνα τηγάνι, δύο κουταλοκεψέδες καὶ ἔνα σουροτήρι.

ΟΥΔΕΜΙΑ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΙΣ ΘΑ ΕΠΕΛΘΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ ΜΑΣ

ΠΡΑΤΗΡΙΑ

ПЕТРОГКАЗ

20

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ କଣ୍ଠାରୀ

ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ

- 20

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ କଣ୍ଠାରୀ

2ον Δώρον 6 ύάλινα ποτήρια, μιὰ Καράφα ύάλινη νερού
ἔναν δίσκο σερβιρίσματος, μιὰ ψωμιέρα καὶ ἔνα μαχαίρι ψωμιού
ζυγόν Λάραν, 8 μαγνισικά ακεύρα, ἵτοι κατασοόλες διαφό-

Ζον Δῶρον. 8 μαγειρι
ων μενεδῶν, ταψιά κ.λ.π.

- 1) ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ — P. ΦΕΡΑΙΟΥ ΤΗΛ. 21-60
2) ΚΟΡΙΝΘΟΥ 337 ΤΗΛ. 23-35
3) ΠΑΤΡΕΩΣ 44